

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213010028
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3213010028.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Eckera a členov senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému Y. P., nar. XX.XX.XXXX vo X., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. septembra 2013, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn. 2T/11/2013 zo dňa 21. mája 2013 takto

rozhodol:

odôvodnenie:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného Y. P. zamieta.

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Y. P. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že dňa 13.04.2012 v čase o 05.30 hod. v Bánovciach nad Bebravou, na ulici B. pri nákupnom centre Stred - slovné a fyzicky napadol poškodenú bývalú manželku L. P. tým spôsobom, že po slovnom útoku túto ľavou rukou chytil za oblečenie a päšťou pravej ruky ju niekoľkokrát udrel do oblasti tváre a chrbta, čím poškodenej spôsobil pomliaždeniny v oblasti ľavého oka, pomliaždeniny ľavej očnej gule, krvnú podliatinu pod spojovkou ľavého oka, zlomeninu nosových kostí bez posunutia, pomliaždeniny chrbta v hrudno-bedrovej oblasti vpravo a adaptačnú poruchu - zmiešanú úzkostne depresívnu poruchu, v dôsledku ktorých bola poškodená práceneschopná od 13.04.2012 do 18.05.2012, t.j. 35 dní, v dôsledku ktorých bola poškodená obmedzená na bežnom spôsobe života, a to predovšetkým pri vykonávaní hygienických a pracovných úkonov.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr.zák., § 37 písm., m/, h/ Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn. 1T/59/2012 zo dňa 01.02.2013, právoplatného dňa 01.02.2013, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr.por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. spôsobenú škodu vo výške 62,03 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku a následne písomne odôvodnil prostredníctvom

svojho obhajcu. V písomných dôvodov obžalovaný uviedol, že žalovaného skutku sa nedopustil, v inkriminovaný deň navyše vôbec v Bánovciach nad Bebravou nebol, ale nachádzal sa na inom mieste, čo potvrdili svedkovia W. X. a jej manžel, ktorí zhodne vypovedali, že v inkriminovaný deň bol u nich, i keď sa nie celkom zhodli na čase, kedy obžalovaný mal k nim prísť. Nebolo však na ňom badať žiadne náznaky, že by mal spáchať trestnú činnosť. Výpoveď syna považuje za účelovú a nevieryhodnú. Keďže existujú vážne okolnosti, ktoré spochybňujú, ako ku skutku došlo, navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a jeho spod obžaloby oslobodil.

Zástupca Krajskej prokuratorky Trenčín na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, navrhol podľa § 319 Tr.por. odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného Peter Janík sa plne stotožnil s písomne podaným odvolaním a navrhol vyhovieť odvolaniu a obžalovaného po zrušení napadnutého rozsudku oslobodiť spod obžaloby.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, tak aj súdu prvého stupňa, v tomto smere neboli v odvolaní vytýkané žiadne chyby a ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine, treste a náhrade škody vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr.por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por., podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy, vypočul obžalovaného, svedkyňu - poškodenú L. P., svedkov P. P., X. P., W. X., L. X., C. L. P., vypočul znalca MUDr. Stanislava Pastvu a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení okresného súdu.

Krajský súd sa plne stotožnil s hodnotením dôkazov prebratých na hlavnom pojednávaní tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku. Krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že skutkový stav tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, bol nepochybne a jednoznačne preukázaný. Okresný súd vykonané dôkazy presvedčivo a logicky vyhodnotil, keď neuveril obhajobe obžalovaného a zároveň neuveril svedkom, ktorí mali potvrdiť, že obžalovaný v čase spáchania skutku sa nachádzal na inom mieste. Napokon ani títo svedkovia (manželia X.) jednoznačne nevedeli presne uviesť, v akom čase sa u nich obžalovaný nachádzal.

V tomto sme krajský súd v plnom rozsahu poukazuje na písomné dôvody odôvodnenia, ako ich rozviedol v rozsudku okresný súd.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu, okresný súd teda nepochybil, keď konanie obžalovaného právne posúdil ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák.,

Vo vzťahu k výroku o treste, odvolací súd zistil, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, vychádzal zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., pričom sledoval účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby

viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou. Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnúť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatelia, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Na všetky tieto skutočnosti okresný súd prihliadol a obžalovanému potom uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr.zák., § 37 písm. m/, h/ Tr.zák. v trvaní 28 mesiacov, na výkon ktorého trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn. 1T/59/2012 zo dňa 01.02.2013, právoplatného dňa 01.02.2013, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Krajský súd uložený trest obžalovanému považuje za správny a zákonný, zodpovedajúci všetkým kritériám a zásadám pre ukladanie trestov a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tento je zákonný a nebol dôvod na jeho zmenu.

Odvolací súd, keďže nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného Y. P. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.